

РЕШЕНИЕ

№ 840

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Лилия Йорданова
Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9651** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Владимирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на В. О. Р., чрез адв. А. И., срещу Решение № 2580 от 11.07.2022 г., постановено по нахд № 16161/2021 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 110-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ Серия К № 4905342, издаден от СДВР-МВР. С ЕФ, на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на касатора, в качеството му на законен представител на „МАРКЕТ ПУЛ“ ООД, е наложена глоба в размер на 50 лева, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал. 1 ЗДвП, установено с автоматизирано техническо средство или система.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на решението, като постановено в противоречие с материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Според касатора съдът не е изпълнил задължението му по чл.107, ал. 2, ал. 3 и ал. 5 от НПК, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил, кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Отделно сочи, че върху процесния електронен фиш липсва име, длъжност и подпис на органа, който го е издал, като не е направено

отбелязване и липсва обратна разписка за връчването му. В тази връзка твърди, че електронният фиш не е връчен по предвидения в чл. 189, ал.5 от ЗДвП ред и е връчен без снимков материал, което представлява съществено процесуално нарушение, водещо до ограничаване правото му на защита. Счита, че в издадения ЕФ не е отразено дали е бил приспаднал толеранса и в какъв %. Изтъква аргументи, че при установяване на нарушения чрез АТСС е недопустимо издаването на ЕФ, а административнонаказателната отговорност следва да се реализира по общия ред, чрез АУАН и НП. На следващо място се подчертава, че от представените по делото снимки-клип не се установява, кой от заснетите автомобили е нарушил правилата за движение по пътищата. Претендира се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да се отмени издаденият ЕФ като неправилен и незаконосъобразен.

В съдебно заседание, касаторът, не се явява и не изпраща процесуален представител. Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрк. Б., оспорва жалбата и моли за потвърждаване на решението на СРС. Подробни съображения развива в писмени бележки. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София-град, XVI-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

От фактическа страна въззивният съд е установил, че В. О. Р., законен представител на „Маркет Пул“ ООД, е управлявал на 20.05.2021 г. в 19:37 часа в [населено място], Околовръстен път № 22 /Ботаническа градина/, с посока на движение от „бул. България“ към [улица], лек автомобил с марка „М.“, модел „А. Г. 53 4МАТИК КУПЕ“, с регистрационен [рег.номер на МПС], стопанисван от търговско дружество „Маркет Пул“ ООД, в качеството на лизингополучател, считано от 13.05.2021 г.

По същото време на Околовръстен път, в района на Б. градина, от патрул на ОПП-СДВР, е осъществяван контрол за спазване скоростта на движение чрез автоматизирано техническо средство (преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации) тип „ARH CAM S1“, с номер на устройството 11743F0. Системата е въведена в експлоатация от служител на ОПП-СДВР на пътно платно на разстояние от 300 метра от поставения пътен знак с въведено ограничение на скоростта до 80 км/ч в населеното място, а измерването е извършено в периода от 19.00 до 21.00 часа на 20.05.2021 г., при стационарен режим на измерване и с посока на контролираните превозни средства - приближаващи ППС, съгласно приложения Протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта. Приложен е снимков материал.

При преминаване на посочения автомобил в района на контрол, е отчетена скорост на движение от 96 км/ч, след отчитане на допустимото отклонение от 3 км/ч, при максимално разрешена скорост от 80 км/ч, съгласно поставения пътен знак В26. Скоростта на движение е установена с посоченото по-горе техническо средство, чрез изготвяне на фотоснимка, отразяваща дата, точен час, адрес и географски координати,

както и скорост и самото превозно средство. От справка за регистрация на превозното средство е установено, че към посочената дата, ползвател на същото, на основание договор за лизинг, е търговско дружество „Маркет Пул“ ООД, чийто законен представител е В. О. Р..

Въз основа на тези данни на основание чл. 189, ал. 5, вр. чл. 188, ал. 2 ЗДвП на касатора в качеството му на законен представител на „Маркет пул“ ООД е издаден обжалвания електронен фиш.

Въз основа на установеното от фактическа страна, въззивният съдът е обосновал и правните си изводи. Приел е, че оспореният електронен фиш притежава изискуемите задължителни реквизити, в съответствие с нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП. Изложил е подробни мотиви по отношение на възраженията на В. Р., касаещи липсата на длъжностно лице и дата на издаване на ЕФ, надлежност на връчване, процесуални правила по отношение на издаване на ЕФ, процедурата по установяване на нарушението с АТСС и субекта на нарушението. Съставът на СРС е преценил, че не са налице допуснати процесуални нарушения, така и е намерил, че ЕФ е законосъобразен и от материална страна. С тези мотиви районният съд е потвърдил електронния фиш. Фактическата обстановка СРС установил, въз основа на събраните по делото писмени доказателства. Гласни доказателства не са ангажирани в процеса пред СРС.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Изложените мотиви в обжалваното решение относно изискванията за съдържанието му, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП, са правилни и настоящия съдебен състав ги споделя. Доколкото, налагането на наказание с електронен фиш е отклонение от общото развитие на административно наказателния процес, и предвид изричната уредба за електронния фиш, не съществува изискване за посочване на лицето, което го е издало. Това е и така, тъй като електронния фиш се генерира автоматично, без намеса на служители на СДВР и този ред е приложим именно, когато се съставя в отсъствието на контролен орган. Когато системата за видеонаблюдение се използва в присъствието на контролен орган, следва да се издаде АУАН и след това НП, т.е., да се приложи общия ред за налагане на наказание, а не тази съкратена процедура. В конкретния случай няма данни при установяване на нарушението да е присъствал контролен орган.

Напълно неоснователно е възражението, свързано с това, че с оглед характера на техническото средство, което е използвано, то следвало автомобилът да бъде спрял от полицейски служител. В тази насока следва да се има предвид, че след изменението на ЗДвП и приемането на Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. са приети ясни правила за използване и на мобилни технически средства и за обстоятелствата, при които контролните органи имат право да ги използват, с което на практика е преодоляна констатираната в мотивите на Тълкувателно Решение № 1 от 26.02.2014 г. на ОС на ВАС празнота. Следователно към датата на извършване на процесното нарушение на правилата за движение по пътищата е била налице детайлна нормативна уредба на правилата във връзка с използването и на мобилни технически средства, които са достатъчно ясни и подробни, както и процедура, регулираща действията на контролните органи при използването на мобилни технически средства, поради което и следва да се приеме, че нарушенията от този вид могат да се установяват и санкционират с издаване на електронен фиш не само чрез използване на стационарни АТСС, а и чрез мобилни автоматизирани технически средства и системи за контрол,

при спазване на всички нормативни изискванията на посочената нормативна уредба, което се установява да е било налице в случая. Забраната да се издава електронен фиш за нарушение, установено с мобилно АТСС касае само случаите, визирани в чл. 11, ал. 2 и ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г., когато измерването на скоростта от мобилно АТСС се извършва от служебни автомобили или мотоциклети, които обаче също се движат. Процесният случай не е такъв. Нарушението е установено чрез използване на техническо средство - преносима система за видеоконтрол тип АТСС - ARH CAM S1, фабричен № 11743f0, данните от което са подробно описани, в оспорения електронен фиш. Безспорно установено е, че същото е преминало последваща проверка за техническа изправност и към датата на засичане на превишената скорост е било годно за използване и удостоверяване на данните, които е отразило.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че в издадения ЕФ не е отразено дали е бил приспаднал толеранс и в какъв %. Действително разпоредбата на чл. 755, ал. 1, т. 2 от Наредбата за средства за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, сочи за толеранс $\pm 3 \text{ km/h}$ до 100 km/h или $\pm 3 \%$ от измерената стойност за скорости над 100 km/h – при реални условия на измерване на скорост при полеви тестове, поради което правилно в оспорения електронен фиш е отчетен толеранс от -3 km/h , поради което не са нарушени правата на касатора. В случая този толеранс е видим от клипа на нарушението, където е посочена скорост на движение от 99 km/h , а в електронния фиш – 96 km/h , тъй като при издаването на електронния фиш се отчита 3 km/h толеранс за допустима грешка при работата на техническото средство.

Спазена е и разпоредбата на чл. 10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 2015г. (Наредбата), която изисква за всяко използване на мобилно АТСС за контрол се попълва протокол. В настоящия случай е съставен протокол по образец съгласно приложението към наредбата. Същият притежава реквизитите, тъй като в него е отразено, че измерването е по стационарен метод, с посока за задействане – приближаващ. Протоколът съдържа всички важни данни за описание на техническо средство, за дата и час, за мястото на поставянето на конкретното мобилно АТСС, за начина на работата му и за времетраенето на осъществения контрол.

На следващо място, индивидуализирането на касатора като субект на извършеното административно нарушение има своята законова опора в предписанието на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, според което когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице /както е в настоящия случай/, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. При непосочване на такова лице се пристъпва към ангажиране отговорността на законния представител на дружеството, каквото е В. Р. в случая и това е безспорен факт. От друга страна липсват твърдения за подавана декларация по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. Не е посочено друго лице като водач на описаното в ЕФ моторно превозно средство на 20.05.2021 г. В тази връзка обоснован и съответстващ на закона е изводът на районния съд за законосъобразно санкциониране на управителя на търговското дружество, собственик на посоченото МПС в ЕФ.

Неоснователни са и доводите в жалбата свързани с липсата на информация в ЕФ относно възможността в 7-дневен срок да се подаде писмено възражение пред директора на ОД на МВР. Следва да се отбележи, че законодателят не предписва такъв реквизит на утвърдената от него бланка на електронния фиш / арг. чл. 189, ал. 4

ЗДвП/.

Въз основа на взаимно безпротиворечивата и кореспондираща помежду си доказателствената съвкупност по делото, районният съд правилно и обосновано е достигнал до извод за доказаност на нарушението по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че не са налице твърдените касационни основания, а обжалваното съдебно решение като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 (осемдесет) лева.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо АПК, Административен съд София – град, XVI-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2580 от 11.07.2022 г. по НАХД № 16161/2021 г. по описа на СРС, НО, 110-ти състав.

ОСЪЖДА В. О. Р., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.